

„Широкъ мечъ си дочепахъ,
 „Безъ да знаятъ ненадѣйно,
 „Затирихъ ся върху имъ;
 „Отзадъ така мигновено,
 „Засукахъ ся между имъ,
 „Осемъ мина съборихъ,
 „Пжть си ази отворихъ.
 „Тогава ся прикръстихъ,
 „— Богъ на помощъ! изрѣкахъ,
 „Силити си посъбрахъ,
 „Бѣжишката — ся спасихъ,
 „Хъанахъ тогас' шюмата;
 „Азъ бѣхъ вече увѣренъ, —
 „На турците чюмата, —
 „Тамъ бѣхъ вече въцаренъ...
 „Нъ и безъ това сѣ не можахъ,
 „Братска клѣтва да прѣстѣпж;
 „Ксга и да е щяхъ да изляжъ,
 „Клѣтвата си азъ одържахъ:
 „Тая случка ненадѣйно,
 „Ускори ъ извънрѣдно... —
 „Драги бяхме кат' ся збрахме,
 „Кат' ся страшно закълнахме;
 „Няма въ вѣкъ да забравж, —
 „Въ странство като той замина:—
 „ „ — Азъ щж тебе вече оставж;
 „ „ Ако някакъ да погина,
 „ „ Клѣтвата си да удържишь;
 „ „ Да си отмъстишь и за меня,
 „ „ Длъжността си дан забравишь,
 „ „ И азъ за тебе имамъ еня„.